

Dotatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: 0730r

BS

Toto rozhodnutí nabylo právní moci	
dne:	16. 10. 2015
podpis:	
	

MVCRP0158RVF

V Praze dne 20. října 2015
Č. j.: MV-84424-4/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal
i, nar. ...., Tripolis - Libye, státní občan Libye, trvale bytem
(dále jen „žadatel“), rozhodnutí
Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 18. 5. 2015, č. j.: VS-1860/835.3/2-2011, kterým nebylo podle ustanovení § 22 odst. 3 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. a) s využitím § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 18. 5. 2015, č. j.: VS-1860/835.3/2-2011, z r u š u j e a věc se vrací Ministerstvu vnitra k novému projednání

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatel podal dne 2. 7. 2014 prostřednictvím Úřadu Městské části Praha 19 žádost o udělení státního občanství České republiky, která došla dne 25. 7. 2014 Ministerstvu vnitra. V České republice se žadatel zdržuje od roku 1993, trvalý pobyt má na území České republiky povolen od dne 12. 1. 2004. Je ženatý se státní občankou České republiky, se kterou má dvě děti, které jsou po matce státními občany České republiky. Pracuje ve společnosti ..... s.r.o. ode dne 15. 3. 2006 dosud. Dále pracuje na Velvyslanectví Státu Libye.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 9. 3. 2015 bylo správní řízení o žádosti jmenovaného o udělení státního občanství České republiky podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušeno na dobu 30 dnů od doručení tohoto usnesení a zároveň byl žadatel vyzván, aby odstranil nedostatky žádosti doložením dokladů specifikovaných v usnesení. V souladu s § 47 správního řádu byl žadatel zároveň informován o tom, že dne 2. 7. 2014 bylo zahájeno správní řízení o jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky. Tímto usnesením byl rovněž poučen o svých procesních právech ve smyslu § 36 a § 38 správního řádu, dle nichž má právo nahlížet do spisu, navrhnout důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a má právo vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Vypraveno dne:

22 -10- 2015

Požadované podklady, nezbytné k posouzení splnění zákonem stanovených podmínek pro udělení státního občanství České republiky, obdrželo Ministerstvo vnitra ve stanovené lhůtě.

Ze správního spisu vyplývá, že jde v pořadí o druhou žádost jmenovaného o udělení státního občanství České republiky. O jeho první žádosti bylo pravomocně rozhodnuto dne 30. 5. 2012 rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 11.1. 2012, č.j.: VS-1860/53/2-2011, ve spojení s rozhodnutím ministra vnitra o rozkladu. Této žádosti nebylo vyhověno z důvodu nesplnění podmínky podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

II.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje níže uvedené podmínky pro udělení státního občanství České republiky vymezené v ustanovení § 14 zákona o státním občanství České republiky.

Vzhledem k tomu, že má v České republice povolen trvalý pobyt ode dne 11. 1. 2004, tedy více než 5 let, splňuje podmínku podle ustanovení 14 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství České republiky.

Žadatel rovněž splňuje podmínku stanovenou v § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky, neboť se na území České republiky fakticky zdržoval za posledních 5 let mimo území České republiky z pouze důvodů dovolené.

Výpisem z evidence Rejstříku trestů ze dne 24. 2. 2014, který si v souladu s § 22 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky vyžádalo Ministerstvo vnitra, žadatel prokázal trestní bezúhonnost ve smyslu § 14 odst. 3 tohoto zákona. S přihlédnutím k době jeho pobytu v České republice pak neprokazuje trestní bezúhonnost v domovském státu, popř. v jiných státech.

Vzhledem k tomu, že žadatel doložil své čtyřleté studium na Českém vysokém učení technickém v jazyce českém obor Stavební management, nemusí prokazovat splnění podmínek ve smyslu § 14 odst. 4 a 5 zákona o státním občanství České republiky, tzn. znalost českého jazyka a znalost ústavního systému České republiky, jakož i základní orientaci v kulturně-společenských, historických a zeměpisných realitách České republiky.

Z listinných podkladů vyplývá, že žadatel splňuje též podmínku stanovenou v § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky. Žadatel neporušil povinnosti vyplývající z jiných právních předpisů upravujících vstup a pobyt cizinců na území České republiky, veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, zaměstnanost, daně, cla, odvody a poplatky, vyživovací povinnost vůči dítěti, které má trvalý pobyt na území České republiky, nebo veřejnoprávní povinnosti k obci, ve které je žadatel přihlášen k pobytu, jde-li o povinnosti uložené obcí v samostatné působnosti.

Žadatel splňuje rovněž podmínku stanovenou v § 14 odst. 7 zákona o státním občanství České republiky, neboť prokázal výši a zdroje svých příjmů, i to, že ze svých příjmů v deklarované výši odvádí daň.

Dále žadatel splňuje podmínku podle § 14 odst. 8 zákona o státním občanství České republiky, když prokázal, že v posledních třech letech výrazně a bez vážných důvodů nezatěžoval systém státní sociální podpory nebo systém pomoci v hmotné nouzi.

V souladu s § 22 odst. 3 zákona o státním občanství České republiky si Ministerstvo vnitra vyžádalo stanoviska Policie České republiky a zpravodajských služeb (dále též jen „bezpečnostní služby“). Na základě těchto stanovisek vyšlo najevo, že žadatel ohrožuje bezpečnost státu. Ministerstvo vnitra proto rozhodnutím ze dne 18. 5. 2015, č. j.: VS-1860/835.3/2-2011, žádost zamítlo z důvodu bezpečnosti státu, jak vyplývá z citovaného ustanovení.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra, které bylo dle dokladu o doručení žadateli doručeno dne 21. 5. 2015, podal žadatel osobně na centrální podatelnu Ministerstva vnitra dne 27. 5. 2015 včasný rozklad.

V rozkladu žadatel uvádí, že splňuje veškeré podmínky pro udělení státního občanství České republiky, jak vyplývá i z napadaného rozhodnutí. Žije v České republice po dobu delší dvaceti let, tj. téměř polovinu svého života. Pracuje zde, vystudoval zde a oženil se státní občankou České republiky. Považuje Českou republiku za svůj domov, výborně ovládá český jazyk. Svého syna a dceru vychovává k češství. Ve svém zaměstnání umožňuje léčbu libyjských občanů v České republice a vykonává tak v podstatě humanitární činnost s ohledem na politickou činnost v Libyi.

Dále žadatel namítá, že si není vědom, jaké riziko by měl představovat pro státní zřízení, celistvost či svrchovanost České republiky. Není si vědom, že by se stýkal s jakoukoliv fyzickou osobou, která by takovou činnost vykonávala. Pokud by takovou skutečnost zjistil, informoval by o tom příslušné orgány.

S ohledem na výše uvedené žadatel v rozkladu žádá ministra vnitra o opětovné zvážení důvodů pro zamítnutí jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky a zrušení napadaného rozhodnutí s tím, že mu bude státní občanství České republiky uděleno.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra považuje za potřebné v posuzovaném případě objasnit následující aspekty předmětné právní úpravy.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že stanoviska, která je Ministerstvo vnitra povinno si podle § 22 odst. 3 zákona o státním občanství České republiky v řízení o udělení státního občanství České republiky vyžádat, obsahovala informaci, dle níž žadatel ohrožuje bezpečnost České republiky. Šlo přitom o informace podléhající utajení podle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 412/2005 Sb.“). V souladu s posledně citovaným ustanovením zákona o státním občanství České republiky se tato stanoviska nestávají součástí spisu, pokud obsahují utajované informace. Podle § 22 odst. 3 zákona o státním občanství České republiky se v případě, že v řízení vyjde na základě stanoviska Policie ČR nebo zpravodajské služby, které obsahuje utajované informace, najevo, že žadatel ohrožuje bezpečnost státu, jeho svrchovanost a územní celistvost, demokratické základy, životy, zdraví, nebo majetkové hodnoty, v odůvodnění rozhodnutí pouze uvede, že k zamítnutí žádosti došlo z důvodu ohrožení bezpečnosti státu. V případě žadatele byl takovýto závěr učiněn. Ve smyslu citovaného ustanovení bylo proto v odůvodnění předmětného rozhodnutí pouze uvedeno, že k zamítnutí žádosti došlo z důvodu ohrožení bezpečnosti státu.

Zmiňované bezpečnostní služby svá stanoviska vyhotovují v intencích zájmů uváděných v § 13 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky, tj. posuzují, zda z hlediska jejich poznatků může být žadatel tzv. bezpečnostním rizikem ve vazbě na možné udělení státního občanství. Negativní stanovisko je pak vydáváno v případě, že dotčená bezpečnostní služba k závěru o existenci takového rizika na základě svých poznatků v konkrétní situaci dospěje. Každé negativní stanovisko vydané ve smyslu výše uvedeného je vydáváno na úrovni ředitele příslušné zpravodajské služby nebo zvláštní složky Policie České republiky, případně jeho zástupce. Je tudíž garantováno, že závěr o bezpečnostním riziku pro Českou republiku spojený s osobou žadatele je založen na ověřených poznacích a skutečnostech. Ustanovení § 22 odst. 3 zákona o státním občanství České republiky ve vazbě na § 26 tohoto zákona nadto zakládá speciální procesní režim týkající se těch stanovisek bezpečnostních služeb, která na základě utajovaných informací obsahují negativní závěr ve věci udělení státního občanství České republiky žadateli z důvodu bezpečnostního rizika. Jsou-li naplněny podmínky pro použití zvláštní právní úpravy, jak je tomu v posuzovaném případě, musí se tato úprava aplikovat a nelze použít úpravu obecnou. Z hlediska ochrany základních bezpečnostních zájmů státu představuje tento zákonem upravený postup ve srovnání s obecnými předpisy o správním řízení legitimní a přiměřené omezení procesních práv účastníka řízení a obsahových náležitostí odůvodnění rozhodnutí.

V souvislosti s interpretací a aplikací ustanovení § 22 odst.3 zákona o státním občanství je na místě též zmínit, že i ve Výkladově zprávě komise expertů pro státní občanství k Evropské úmluvě o státním občanství (vyhlášená sdělením Ministerstva zahraničních věcí pod č. 76/2004 Sb.m.s.) v komentáři ke čl. 11 se uvádí, že v případě rozhodnutí dotýkajících se národní bezpečnosti má být poskytováno pouze minimum informací (v angl. originále „*For decisions involving national security, only a minimum amount of information has to be provided.*“).

Pouze pro úplnost pak ministr vnitra podotýká, že s obdobnou úpravou, jako má Česká republika, se lze setkat i v jiných státech stejného právního okruhu, jako je Česká republika. Příkladem lze jmenovat tyto státy:

- Polsko, kde se rozhodnutí opírající se v zákonem stanovených případech o bezpečnostní důvody neodůvodňují (čl. 107 Zákoníku správního řízení ze 14. 7. 1960 */Kodeks postępowania administracyjnego/, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s čl. 31 a 36 zákona o státním občanství z 2. 5. 2009 /Ustawa o obywatelstwie polskim/).*
- Dánsko, kde může Parlamentní naturalizační komise o neudělení státního občanství (naturalizaci) v případech možné bezpečnostní hrozby pro Dánsko rozhodnout bez odůvodnění rozhodnutí a/nebo možnosti odvolání.

Dále považuje ministr vnitra dále za důležité uvést, že byť žadateli nejsou známy konkrétní důvody, které k vydání negativních stanovisek vedly, jeho právu na spravedlivý proces je však přesto poskytnuta ochrana přiměřená okolnostem případu. Žadatel ví, že jeho zamítavé rozhodnutí stojí na negativním stanovisku některé bezpečnostní služby. Má též možnost proti tomuto závěru brojit podáním rozkladu, což ostatně učinil. Důvody, na nichž bylo zamítavé rozhodnutí Ministerstva vnitra založeno, jsou v řízení o rozkladu přezkoumávány i bez toho, že by je účastník řízení přesně znal. Žadatelovo právo obhajovat svá práva a zájmy je tedy v potřebném rozsahu zachováno, samozřejmě při respektování specifík daného případu (tedy dopadu do bezpečnostních zájmů země).

Zároveň ministr vnitra zdůrazňuje princip, nyní výslovně zakotvený v § 12 zákona o státním občanství České republiky, dle něhož na udělení státního občanství není právní nárok, jak již dříve opakovaně v řadě rozhodnutí potvrdil Ústavní soud i Nejvyšší správní soud (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2006, čj.: 3 As 32/2005 – 51, a navazující usnesení Ústavního soudu ze dne 17. 5. 2007, sp. zn.: II. ÚS 624/06, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014, čj.: 4 As 142/2013-29). V úvahu vzal ministr vnitra i skutečnost, že osobě, již bylo uděleno státní občanství České republiky, toto občanství (na rozdíl od řady jiných států) nelze odejmout proto, že se stala bezpečnostním rizikem pro český stát. Proto je nutno případné bezpečnostní riziko před udělením státního občanství České republiky vážít obzvlášť pečlivě.

V případech, kdy státoobčanský vztah nevzniká ze zákona, ale na základě rozhodnutí orgánu státu, má tento stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě státní občanství udělí či nikoli. Jak ostatně vyplývá z usnesení Ústavního soudu České republiky ze dne 8. 3. 2000, č. j.: IV.ÚS 586/99, každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou cizinci získat státní občanství České republiky s tím, že zde není žádného základního práva, které by stát mohl porušovat tím, že cizinci státní občanství neudělí. Pokud tedy není cizinci státní občanství České republiky uděleno, neporušuje tím orgán zastupující stát žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy. Takový postup pak není v rozporu ani s Evropskou úmluvou o státním občanství vyhlášenou pod č. 76/2004 Sb., (dále jen „Úmluva“).

Právně relevantní význam má v pak posuzovaném případě též skutečnost, že Úmluva ani její protokoly negarantují právo na udělení státního občanství konkrétní země. To ostatně potvrzuje i judikatura ESLP – viz např. rozhodnutí z 12. 1. 1999

ve věci *Karassev proti Finsku*, stížnost č. 31414/96 (ECHR 1999-II), bod 1. a): „Soud poznamenává, že právo na udělení konkrétního státního občanství není garantováno Úmluvou ani jejími protokoly.“ (v angl. znění: *The Court notes that the right to acquire a particular nationality is not guaranteed by the Convention or its Protocols.*)

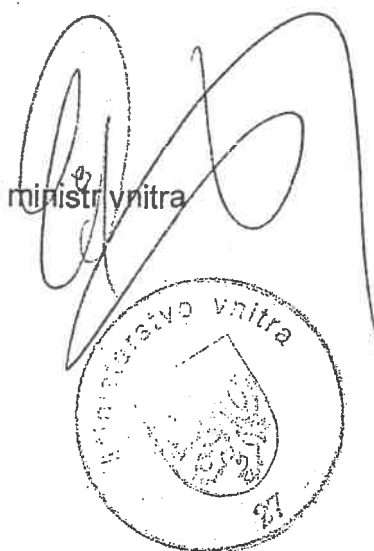
V rámci přezkumu prvostupňového rozhodnutí si ministr vnitra vyžádal aktualizované podklady od příslušné bezpečnostní služby, aby tak mohl posoudit, zda bezpečnostní riziko u žadatele trvá. Na základě takto získaných aktualizovaných podkladů dospěl k závěru, že bezpečnostní riziko ze strany žadatele již není dáno. Není zde tedy nadále překážka v udělení státního občanství žadateli ve smyslu § 22 odst. 3 zákona o státním občanství.

Vzhledem k tomu, že žadatel další podmínky pro udělení státního občanství splňuje, resp. v době vydání prvostupňového rozhodnutí splňoval, rozhodl ministr vnitra o zrušení prvostupňového rozhodnutí a vrácení věci orgánu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí. Ministerstvo vnitra žádost opětovně posoudí, a pokud v mezidobí (od poskytnutí podkladů osvědčujících splnění podmínek pro udělení státního občanství ČR žadatelem) nedošlo ke změně rozhodných skutečností v negativním směru, žadateli státní občanství České republiky udělí.

S odkazem na výše uvedené proto ministr vnitra rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

The image shows a handwritten signature in black ink over the printed text 'ministr vnitra'. Below the signature is a circular official seal of the Ministry of the Interior of the Czech Republic. The seal features the coat of arms of the Czech Republic in the center, surrounded by the text 'MINISTERSTVO VNITRA' and the year '1918' at the bottom.